

Θεσσαλονίκη 21/03/2020

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ανοιχτή Πρόσκληση Τάσος Λειβαδίτης

Γιορτάζοντας την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ 17-37 ΧΡΟΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ
Αφιέρωμα για τον ένα περίπου αιώνα
από τη γέννησή του (20 Απρίλη 1922)

Εναρξη 21/3/2020

Έπαθλο:
έκδοση ανθολογίας
και οπτικοποιημένη αφήγηση

Οι διαγωνιζόμενοι νέοι ας εμπνευστούν
από ένα εκ των προτεινόμενων 7
ποιημάτων του Τάσου Λειβαδίτη και να
στείλουν μέχρι τις 30 Απρίλη 2020
ένα ποίημα ή διήγημά τους μέχρι 300 λέξεις.

Ο Πολιτισμός, το Όραμά μας!
Η διαδρομή μας!

E: info@cultural-association.org

**Για τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Ποίησης
Ο Σύνδεσμος Πολιτισμού Ελλάδας Κύπρου (ΣΠΕΚ)
Απευθύνει Ανοιχτή Πρόσκληση Συμμετοχής στον
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ 17-37 ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ
Αφιέρωμα για τον ένα περίπου αιώνα από τη γέννησή του (20 Απρίλη 1922)
Ο Αναστάσιος-Παντελεήμων ή Τάσος Λειβαδίτης (20 Απρίλη 1922–30 Οκτώβρη 1988)
είναι από τους σημαντικούς Έλληνες ποιητές με άπειρους θαυμαστές.**

Οι διαγωνιζόμενοι νέοι, της Ελλάδας, της Κύπρου, αλλά και Ελλαδίτες και Κύπριοι που ζουν στο εξωτερικό ας εμπνευστούν από ένα εκ των πιο κάτω 7 ποιημάτων του Τάσου Λειβαδίτη και να μας στείλουν μέχρι τις 30 Απρίλη ένα ποίημα (μέχρι 25 γραμμές) ή διήγημά τους (μέχρι 300 λέξεις), στην ηλεκτρονική διεύθυνση του ΣΠΕΚ info@cultural-association.org.

Προϋπόθεση για την εγκυρότητα της συμμετοχής είναι τα έργα που θα κατατεθούν

α) να συνοδεύονται από προσωπικά στοιχεία: ονοματεπώνυμο, ηλικία, τηλέφωνο επικοινωνίας, διεύθυνση, email, πρόσφατη φωτογραφία προσώπου, σύντομο περιγραφικό βιογραφικό σημείωμα έκτασης 150-250 λέξεων ως ενιαίο κείμενο σε αρχείο word,

β) να συνοδεύονται από τις απαντήσεις στις εξής ερωτήσεις

- 1) Ποιητής γεννιέται κανείς ή γίνεται;
- 2) Ποια στοιχεία σας ενέπνευσαν από την ποίηση του Τάσου Λειβαδίτη ώστε να συνθέσετε το δικό σας έργο;

και γ) να είναι όλα γραμμένα και αποθηκευμένα σε ένα ενιαίο αρχείο word.

Τα ποιήματα και τα διηγήματα θα τα κρίνει Επιτροπή Αξιολόγησης, από φιλόλογους και λογοτέχνες, μέλη του **Συνδέσμου Πολιτισμού Ελλάδας Κύπρου (ΣΠΕΚ)**. Από αυτά τα καλύτερα θα καταγραφούν ψηφιακά ως οπτικοποιημένη απαγγελία και θα δημοσιευθούν στο κανάλι του ΣΠΕΚ στο YouTube και ο δημιουργός κάθε έργου θα ενημερωθεί από τους διοργανωτές για το 'πότε ακριβώς θα είναι διαθέσιμα στον παγκόσμιο ιστό.' Όσα έργα επιλεγούν θα περιληφθούν έπειτα σε **Λογοτεχνική Ανθολογία Νέων** που θα εκδοθεί από τον **Σύνδεσμο Πολιτισμού Ελλάδας Κύπρου** και θα κυκλοφορήσει στην Ελλάδα, στην Κύπρο και το εξωτερικό.

Ειδικό βίντεο – αφιέρωμα για τον διαγωνισμό έχει δημοσιευθεί στο Κανάλι του Συνδέσμου Πολιτισμού Ελλάδας Κύπρου στο YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=cSE5T5X2C0A>

Ακολουθούν τα Ποιήματα

*

Σε μια γυναίκα

Θυμάσαι τις νύχτες; Για να σε κάνω να γελάσεις περπατούσα πάνω
.....στο γυαλί της λάμπας.
«Πώς γίνεται αυτό;» ρώταγες. Μα ήταν τόσο απλό
αφού μ' αγαπούσες
από τη συλλογή 'Ανακάλυψη'

*

Συμφωνία αρ. 1 (απόσπασμα)

Και σμίγουν και χωρίζουν οι άνθρωποι
και δεν παίρνει τίποτα ο ένας απ' τον άλλον.
Γιατί ο έρωτας είναι ο πιο δύσκολος δρόμος
να γνωριστούν.
Γιατί οι άνθρωποι, σύντροφε,
ζουν από τη στιγμή που βρίσκουν
μια θέση στη ζωή των άλλων.
Και τότε κατάλαβες γιατί οι απελπισμένοι
γίνονται οι πιο καλοί επαναστάτες.
Και μένουμε ανυπεράσπιστοι ξαφνικά,
σαν ένα νικητή μπροστά στο θάνατο ή
ένα νικημένον αντίκρυ στην αιωνιότητα.

*

«Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος» (απόσπασμα)

.....

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί ν' αφήσεις τη μάνα σου, την αγαπημένη
ή το παιδί σου.
Δε θα διστάσεις.
Θ' απαρνηθείς τη λάμπα σου και το ψωμί σου
Θ' απαρνηθείς τη βραδινή ξεκούραση στο σπιτικό κατώφλι
για τον τραχύ δρόμο που πάει στο αύριο.
Μπροστά σε τίποτα δε θα δειλιάσεις κι ούτε θα φοβηθείς.
Το ξέρω, είναι όμορφο ν' ακούς μια φυσαρμόνικα το βράδι,
να κοιτάς έν' άστρο, να ονειρεύεσαι
είναι όμορφο σκυμμένος πάνω απ' το κόκκινο στόμα της αγάπης σου
να την ακούς να σου λέει τα όνειρά της για το μέλλον.
Μα εσύ πρέπει να τ' αποχαιρετήσεις όλ' αυτά και να ξεκινήσεις
γιατί εσύ είσαι υπεύθυνος για όλες τις φυσαρμόνικες του κόσμου, για όλα τ' άστρα, για όλες τις λάμπες
και για όλα τα όνειρα
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί να σε κλείσουν φυλακή για είκοσι ή και περισσότερα χρόνια
μα εσύ και μες στη φυλακή θα θυμάσαι πάντοτε την άνοιξη,
τη μάνα σου και τον κόσμο.
Εσύ και μες απ' το τετραγωνικό μέτρο του κελιού σου
θα συνεχίζεις τον δρόμο σου πάνω στη γη.
Κι' όταν μες στην απέραντη σιωπή, τη νύχτα
θα χτυπάς τον τοίχο του κελιού σου με το δάχτυλο
απ' τ' άλλο μέρος του τοίχου θα σου απαντάει η Ισπανία.
Εσύ, κι ας βλέπεις να περνάν τα χρόνια σου και ν' ασπρίζουν τα μαλλιά σου
δε θα γερνάς.
Εσύ και μες στη φυλακή κάθε πρωί θα ξημερώνεσαι πιο νέος
Αφού όλο και νέοι αγώνες θ' αρχίζουνε στον κόσμο
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Τάσος Λειβαδίτης, Ποίηση, Κέδρος, Αθήναι 21979, σ. 121-124

*

Έρωτας (απόσπασμα)

Όλη τη νύχτα πάλεψαν απεγνωσμένα να σωθούν απ' τον εαυτό τους,
δαγκώθηκαν, στα νύχια τους μείναν κομμάτια δέρμα, γδαρθήκανε
σαν δυο ανυπεράσπιστοι εχθροί, σε μια στιγμή, αλλόφρονες, ματωμένοι,
βγάλανε μια κραυγή
σα ναυαγοί, που, λίγο πριν ξεψυχήσουν, θαρρούν πως βλέπουν φώτα,

κάπου μακριά.

Κι όταν ξημέρωσε, τα σώματά τους σα δυο μεγάλα ψαροκόκαλα
ξεβρασμένα στην όχθη ενός καινούργιου μάταιου πρωινού...

*

Μη χάνεις το θάρρος σου

Μη χάνεις το θάρρος σου, εμείς πάντα το ξέραμε
πως δε χωράει μέσα στους τέσσερις τοίχους
το μεγάλο μας όνειρο.

Εμάς τα σπίτια μας είναι όλοι οι δρόμοι
που στα σπλάχνα τους κοιμούνται
τόσοι σκοτωμένοι.

Θα θυμάμαι πάντοτε τα φιλιά σου που
κελαηδούσαν σαν πουλιά θα θυμάμαι
τα μάτια σου φλογερά και μεγάλα
σαν δυο νύχτες έρωτα μέσα στον άγριο πόλεμο.

*

Σε περιμένω παντού

Κι αν έρθει κάποτε η στιγμή να χωριστούμε, αγάπη μου,
μη χάσεις το θάρρος σου.

Η πιο μεγάλη αρετή του ανθρώπου,
είναι να 'χει καρδιά.

Μα η πιο μεγάλη κόμα,
είναι όταν χρειάζεται να παραμερίσει την καρδιά του.

Την αγάπη μας αύριο, θα τη διαβάζουν τα παιδιά στα σχολικά βιβλία,
πλάι στα ονόματα των άστρων και τα καθήκοντα των συντρόφων.

Αν μου χάριζαν όλη την αιωνιότητα χωρίς εσένα,
θα προτιμούσα μια μικρή στιγμή πλάι σου.

Θα θυμάμαι πάντα τα μάτια σου, φλογερά και μεγάλα,
σα δυο νύχτες έρωτα, μες στον εμφύλιο πόλεμο.

Α! ναι, ξέχασα να σου πω, πως τα στάχια
είναι χρυσά κι απέραντα, γιατί σ' αγαπώ.

Κλείσε το σπίτι. Δώσε σε μια γειτόνισσα το κλειδί και προχώρα.

Εκεί που οι φαμίλιες μοιράζονται ένα ψωμί στα οκτώ,
εκεί που κατρακυλάει ο μεγάλος ίσκιος των ντουφεκισμένων.

Σ' όποιο μέρος της γης,

σ' όποια ώρα, εκεί που πολεμάνε και πεθαίνουν οι άνθρωποι
για ένα καινούργιο κόσμο...

εκεί θα σε περιμένω, αγάπη μου!

*

Σε παλιό στυλ

Οι εραστές είναι ακριβά, ένδοξα κύπελλα, όπου ο ένας πίνει τον άλλον.
Το πρωί πηγαίνουν σε ολοπόρφυρους, βασιλικούς δρόμους
και το βράδυ πλαγιάζουν σε κρεβάτια κι από θρύλους πιο βαθιά.
Κι αν καμιά φορά τους δεις να παραπατάνε
ή να παίρνουν μονοπάτια άγνωστα και μυθικά — μην ξαφνιαστείς,
γιατί οι εραστές είναι τυφλοί, με τα ωχρά τους βλέφαρα κλειστά
ο ένας απ' τη λάμψη του άλλου.
Οι εραστές δε βλέπουν,
μόνο αγγίζονται,
μα οι ρόγες των δακτύλων τους είναι τα ίδια τα πελώρια,
τα πάντα έκπληκτα, μάτια του Θεού.

Τάσος Λειβαδίτης

Με τιμή,

Η Πρόεδρος του ΣΠΕΚ

Σίσσυ Σιγιουλτζή-Ρουκά ΜΑ, ΒΑ
Φιλολόγος, Λογοτέχνης,
Παραγωγός Προγραμμάτων Πολιτισμού

Ο Αντιπρόεδρος του ΣΠΕΚ και
Πρόεδρος της Ένωσης Λογοτεχνών Κύπρου

Δρ. Ιωσήφ Σ. Ιωσηφίδης
τ. Καθηγητής ΑΕΙ ΜΙΜ-Cyprus, Συγγραφέας